

Woensdag 15 april 2020.

Aan de gemeente van Hemmen:

Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt...!

Het is 9.00 uur. Ik heb net een rondje door de tuin gemaakt: kussens in de tuinstoelen gelegd, parasol opgezet, was opgehangen, kruimels uit de broodmand in het vogelhuisje uitgeschud, viooltjes in de bloembakken water gegeven en een blik geworpen op de onlangs aangelegde moestuin. 'Tuintje' kan ik beter zeggen, want het heeft het formaat van twee bij twee meter: het is een probeersel. Ik ben benieuwd. De tomaten, augurken, bessen en frambozen die we ook altijd kweken, staan op andere plekken verspreid over de tuin, dus al met al verwacht ik ondanks het postzegelformaat van de moestuin toch een rijke en overvloedige oogst van onze akker dit jaar. En mocht het allemaal niks worden, dan hoop ik dat de zakjes bloemenzaad die ik ongezien langs de slootkant heb uitgestrooid tot bloei zullen komen en de zomer van 2020 hier geur en kleur geven.



Gisteren ben ik begonnen om mijn studeerkamer eens een grondige schoonmaakbeurt te geven. Een hele klus waar ik nog niet mee klaar ben en vandaag mee verder ga: eerst de boekenkast maar eens uitgemest en alle boeken afgestoft, daarna stapels papieren doorgebladerd en het meeste in de oudpapierbak laten belanden en vervolgens mijn leren stoeltje in de was gezet evenals mijn togakoffer. Vandaag staat mijn bureau op het program en ga ik orde brengen in de la met hangmappen die eronder staat. Ik laat de mappen één voor één door mijn vingers glijden: Preek van de Week, Gesprekskring Prediker, Mentoraat, Beleidsplan, Permanente Educatie, Heilig Avondmaal, 4 & 5 mei, Pinksteren, Startzondag, Kerkblad.... 'Heb ik ze allemaal nog nodig, kan er eentje weg, moeten er nieuwe mappen bij?', peins ik bij mezelf. Ik ben benieuwd. "Elke crisis brengt nieuwe dingen voort", hoorde ik gisteren iemand op tv zeggen. Zo werd het waterleidingssysteem in Amsterdam bijvoorbeeld aangelegd na de uitbraken van cholera en tyfus toen men ontdekte dat deze ziekten voortkwamen uit het drinken van besmet water. 'Zullen wij als gemeente ook nieuwe dingen voortbrengen uit deze crisis?', peins ik verder. Gaan er uit ons nieuwe vormen groeien van samenzijn, verbinding, inspiratie, geloof, gebed? Ik ben benieuwd. We kunnen het proberen...

Ik pak de gieter. Vul hem met water uit de regenton. Er zit niet veel meer in, maar het is genoeg voor nu. Ik besproei de uitjes die al fier omhoog komen uit de grond en daarna de bietjes die nog diep verborgen liggen in de aarde. Ik verheug me op het moment dat ik een zoetzure bietensalade met ui op tafel kan toveren

en concludeer dat de crisis in ieder geval hier thuis nieuw elan heeft voortgebracht. En dat geeft vertrouwen dat dat straks ook het geval zal zijn in onze gemeente!

Vrede zij met u, broeders en zusters
en liefde en geloof van God de Vader en van Jezus Christus, de Heer.
Genade en onvergankelijkheid zij met allen die onze Heer Jezus Christus
liefhebben.

Ds. A.E.I. Zaal.

